

Diplomová práce
AMNESTIE PREZIDENTA REPUBLIKY A ÚSTAVNÍ ŽALOBA PRO VELEZRADU
Bohumila Dufková

Posudek vedoucího práce

Paní Bohumila Dufková předložila diplomovou práci na téma „*Amnestie prezidenta republiky a ústavní žaloba pro velezradu*“, která je v rozsahu 57 stran textu a je rozdělena na do pěti kapitol, které jsou doplněné o úvod a závěr a cizojazyčné resumé na úplném konci práce. Za cíle své práce si autorka zvolila přinést nezaújatý pohled na institut amnestie a ústavní žaloby pro velezradu v obecném i konkrétním smyslu, přičemž si pro dosažení svého cíle nezvolila žádné metody vědecké práce.

První kapitolu diplomantka věnuje vymezení pojmu amnestie, kdy ji definuje jednak teoreticky a následně i zařazuje do jednotlivých hmotně právních a procesně právních souvislostí, zejména pak do trestního řádu. Diplomantka k tomu připojuje pojednání o rozdílu mezi milostí a amnestií a o jednotlivých formách amnestie. V poslední řadě připojuje krátké pojednání o amnestiích předcházející amnestii prezidenta Klause.

Druhá kapitola navazuje na první kapitolu vymezením druhého zásadního institutu, o kterém je práce psána, a to o ústavní žalobě na prezidenta republiky pro velezradu. Autorka bohužel operuje pouze s právní úpravou před rokem 2013, tj. odkazuje na definici skutkové podstaty obsažené v §96 zákona o Ústavním soudu, i když by bylo vhodné zde zmínit i právní úpravou současnou a obě případně porovnat. Za další by bylo vhodné si jednoznačně ujasnit co je účelem řízení o velezradě, tj. jaká je jeho ústavní úloha. Je samozřejmě důležité neopomenout to, že je možné postihnout prezidenta i za jednání v režimu článku 63 Ústavy, kdy politickou odpovědnost nese vláda. Autorka mohla a bylo by to zajímavé, připojit pojednání o případné právní odpovědnosti členů vlády za jednání, které by byly na straně prezidenta shledány jako naplnění skutkové podstaty velezrady. To však v kapitole bohužel chybí.

Třetí kapitolu autorka věnuje samotné amnestii prezidenta Václava Klause, tj. rozhodnutí č. 1/2013 Sb., když nejdříve popisuje okolnosti jejího vyhlášení a následně přikládá popis jednotlivých ustanovení, který doplňuje dále pak tím, že dokládá jednotlivé počty propuštěných a provádí analýzu skutečného dopadu amnestie prezidenta republiky. Autorka v závěru kapitoly nastiňuje i některé medializované kauzy, které měly být amnestií postiženy, a které byly v souvislosti s ní zmíněny.

Čtvrtá kapitola je věnována autorkou samotné ústavní žalobě na prezidenta Klause, kdy autorka podobně jako ve třetí kapitole, systematicky rozebírá jednotlivé žalobní důvody tak, jak byly vzneseny Senátem. Autorka dále analyzuje rozhodnutí Ústavního soudu o odmítnutí návrhu a zastavení řízení, kdy postupně zaobírá jednotlivými důvody, včetně reflexe disentu soudkyně Janů.

Poslední kapitole je pak věnována právní úpravě v SRN, kdy by stálo jistě za větší osvětlení výběru tohoto státu pro porovnání s ČR, kromě toho, že zde diplomantka pobývala na stipendijním pobytu. Jistě by byla zajímavá i rakouská právní úprava.

Práce vykazuje v systému THESES 0% shodu. Předložená diplomová práce je prací srozumitelnou a jasnou, i přes to, že často inklinuje k jednoduchému a zkratkovitému pojetí

tématu. Jako nevýhody práce musím označit. Spojení dvou institutů ústavního práva do jedné práce, a to i přes to, že chápu diplomantčinu motivaci. Nicméně se domnívám, že část věnovaná ústavní žalobě tím utrpěla na své kvalitě. Nicméně je třeba ocenit, že diplomantka zpracovávala téma samostatně, dle své vlastní preference a prokázala, že si téma vybírala skutečně ze svého zájmu.

Předložená diplomová práce je zpracována z širokého spektra pramenů, českých i cizojazyčných, autorka pracuje uspokojivě s citační normou. Práce nepůsobí dojmem kompilátu, ale skutečné autorské práce. Předložená diplomová práce Bohumily Dufkové splňuje požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. V případě úspěšné obhajoby práce navrhuji, aby tato byla ohodnocena stupněm **výborně**.

K obhajobě navrhuji diplomantce aby se blíže a hlouběji zamyslela nad skutečným významem institutu ústavní žaloby na prezidenta, a to zejména z pohledu stability ústavního systému.

V Praze dne 21. dubna 2015

JUDr. Tomáš Pezl